

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Cautiores fieri, & à Deo custodiri periclitantes; quamquam ipsi sibi, non
Deus illis pericula creet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

2. *Timoth. 3. 4.* *autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa. Periculis se cinctum, qui novit, consilium in pectus convocat.*

Eccli. 9. 20. *Qua de causa dicitur: Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolexium arma ambulabis. Secundum virtutem tuam cave te a proximo tuo. Fortes periculis eminentiores fieri, Iason, Theseus, Hercules, apud Poetas; Ioseph, Samson, David, in sacris historijs docuerunt; & Paulus ostendit, qui ter naufragium fecit, nocte & die in profundo maris fuit, in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus. Hæc sunt, quæ faciunt exercitatos & illustres.*

II.

Non ambienda sunt pericula, sed virtute vincenda, si vitari non possunt virtute. In glacie providentiùs ponuntur pedes. Procellæ clauum exigant attentorem. Nescirent Græci Vlyssæm, Æneam Latini, si illi casus & pericula nesciissent. Sed nihil in periculis clarius ostenditur, quàm vis diuinæ potentæ & protectionis. Formido multos tenet: grandia facerent, nisi grandia timerent. Vident, quæ immineant, non vident, quæ obtendant. Non trepidarent, si Angelum se habere custodem, si DEVM opitulatorem crederent. *Ipsi in nobismet ipsis responsum mortis habuimus, ait insignis athleta, ut non simus fidentes in nobis, sed in DEO, qui suscitavit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus, quoniam & adhuc eripiet.* Eripit sua mala nescientes, eripit mala amantes; quantò magis erepturus est, mala deprecantes, aut virtutis amore sustinentes? Longa dies sit, necesse est, qua omnia enumerari possint, in quibus vix nati homines vsque ad obitum periclitantur. Quot morbi infantibus sunt in promptu? quot insidiæ cunas obsident? quibus non discriminibus pueri se se obijciunt? Tantò citiùs succumbit, quantò imbecillior est ætas. Viros robur juuat; regit prudentia, erudit experientia, & tamen quot discriminibus cinguntur? per quot ambulant pericula? quibus nec vires obstare, nec occurrere prudentia, nec experientia effugium monstrare potest. Solus DEVS manum porrigit, solus Genius bonus ab exitio retrahit, & (quod magis mireris) etiam exitium spontè aduenates ab exitio sapienter

2. *Cor. 1. 9.*

finē retardat. Quod etsi non faceret, tamen immeritō accusaretur. *Qui enim, inquit ille, periculorum quasi inevitabilium difficultatem, in hoc mundo culpat, Deum cum malo duce comparat, quasi militis delectatur discrimine, aut exercitum in precipitio collocat.* Accedit, quōd homines multa pericula vel sibi ipsi creent, vel spontē adeant. Potēstne accusare patrem filius, quem canis catena alligatus momordit ad se vltro accedentem? Pueriliter, infantes, qui se laeserunt, cultrum volunt verberari, quasi ille, & non illi cultero malē vsi peccauissent. Hic claudicat, quia lapis pedem laesit: si rei veritatem vult inspicere, non lapis pedem, sed ipse lapide pedem laesit. Nec scopulus nauem frangit, sed imperitus nauclerus, qui nauem in scopulum adegit. Alius ex alto lapsus, brachium aut caput rupit: non rupisset, si non ascendisset. Arbor fragilis erat, non se credidisset eius ramo, qui oculis, quos frustra non habet, eius fragilitatem considerasset. Sunt mala pericula, vel mali causa, sed non tanta mala, vt quemquāq; debeant à virtute abstergere; habent enim multa subsidia adiuncta. Vt igitur pueris, quando terrentur larvarum personis, damus eas in manus, & versatas ostendimus inanes, vt discant non timere: ita conuenit, adhibita ratione, res specie terrificas excutere, vt cūm viderimus, non esse, quod apparent, contemnamus. Quōd si autem quæsitā & amata pericula nos faciant perire, culpam nobis ipsis, non Deo tribuamus. Sunt enim pluri-
mi, qui pericula amant.

E multis millibus exemplum pono Maximilianum Secundum, trigessimū nonum Germaniæ Imperatorem, cuius vel audacia facta, in compendium contulit Germanicus Scriptor Sebastianus Francus; qui postquam multa de eo praeclarè gesta memorasset, adiecit, coronidis loco, ad eum corporis sui periculorumque fuisse contemptorem, vt heroum nullus quidquam aggredi, immō cogitare potuerit, quod ille non sit ausus facere. Recenset itaque sequentia, quæ etsi fidem humanam videantur excedere, virtutem tamen illius, vel temeritatem quoque non superauerunt. Fuit enim longè diuersæ sententiæ ab Alcibiade, qui è Sicilia Athenas accitus, vt diceret causam capitis, aiebat, Eum esse fatuum, qui vocatus in ius quærat elabi, cum

Thruier. in
Apo. 50.

III.

Sebastian.
Franc. in
ethou serm.
pag. 265. in
Maxim.

Plutarch. in
Alcibiadis
vita & Elian.
li. 3. var. hist.

Cc

cum